

JAUNIMO RATELIS

LIETUVIŠKOJO EVANGELIŠKOJO JAUNIMO LAIKRAŠTIS

Nr. 5/6(27/28)

Gegužis/Birželis

1952 m.

Jėzus prisiartinęs prie jų kalbėjo su jais, tardamas:
Man yra duota visa galia danguje ir ant žemės.
Todėl eikite ir mokykite visus žmones,
krikštydami juos vardan
Tėvo ir Sūnaus ir Šventosios Dvasios.
Mokykite juos laikyti tai, ką jums esu liepęs.
Ir štai aš esu su jumis kiekvieną dieną
iki pasaulio galo.

/ Mato 28, 18-20 /

Kaip myliu tavo įstatymą! Kasdien apie jį kalbu: /Ps. 119,97/

Nėra didesnio širdies skausmo ir vargo, kai Dievas siunčia mums neteisingas sektas ir dvasias. Čia ir vėl Dievo Žodis yra didelis turtas, kurio niekas negali pakankamai suprasti. Dievas labai brangina savo turta; kai jis mus savo malonėmis aplanko, nori, kad mes su meile ir padėka patys jį priimtume, bet nebūri mus priversti, ką jis galėtų padaryti; nori, kad mes jį su pasimėgimu ir meile sektume. Jis nelaukia iki mes ateisime, bet mums jau ateina priešais; ateina į pasaulį, tampa žmogumi, tarnauja mums, miršta už mus, bet vėl prisikelia, siunčia mums savo Šventą Dvasią, vėl duoda savo Žodį, atidaro dangų tiek, kad jis visiems atviras, duoda pažadėjimą, kad jis mus nori aprūpinti laikinai ir amžinai, čia ir ten, duoda mums visą savo malonę. Malones pilnas laikas yra dabar jau atėjęs; mes betgi nelabai kreipiame į tai dėmesį ir gaudome tik vėjus; šito jis mums nedovanos ir negali dovanoti.

Mes, kurie esame Evangeliją ilgai girdėję, turėtume širdingai prašyti Dievą ilgesnės, kad Evangelija gautu pasiekti ir tuos, kurie dar nėra jos girdėję.

Te pasauly nebelieka
Tokio krašto, nei tautos,
Kur dar balsas nepasiekia

Tavo mokslo bei tiesos.
Te visur skambės linksma
Evangelija tava.

Amen.

SEKMINĖS

Kunigas A. Kéleris

Tekstas: Ap. darbai 2, 1-18

Sekminės yra Šv. Dvasios išliejimo šventė. Sekminių nusidavima pažįstame iš vaikystės dienų. Juk tai yra kartu ir bažnyčios įkūrimo šventė. Nebūtų buvę Sekminių, neturėtume bažnyčios, nes bažnyčioje veikia Šv. Dvasia. Todėl ši šventė nėra vien atsiminimas buvusio įvykio per pirmąsias Sekmines, bet Sekmines turime kas metai naujai pergyventi. Ir bažnyčia bus tol gyva, kol ji mokės Sekmines švęsti ir Šv. Dvasia joje veiks. Mes mūsų pamaldose kiekvieną kartą išsipažįstame: Aš tikiu į Šv. Dvasią, višutiną krikščionių bažnyčią.

Šv. Dvasios išliejimas ir jos veikimas nėra lengvai suprantama. Bet ji veikia. Mes daugiau pratę girdėti ir kalbėti apie žmogaus dvasios didybę, jos kūrybą, pasireiškiančią mene, moksle, tyrimuose ir atradimuose. Bet dažnai užmirštame, kad viso ko pradys yra Dievo dvasia. Ji žmonėms suteikia stebėtinų galių ir jėgų. Iš baimingų, silpnų žmonių tampa skelbėjai, kurie nieko neboja, nes jo dvasios perimti yra. Ir jie vienas kitą, nežiūrint skirtingų kalbų, supranta, kaip kad girdime nuo pirmo Sekminių susirinkimo. Kur Dievo dvasia veikia, čia neturi reikšmės visi išoriniai skirtumai: tautos, kalbos rasės, papročių ir nusistatymų. Visi yra broliai ir seserys, nes visi krikštyti vieno Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu, visi eina prie vieno stalo, visi meldžiasi į Jį viena.

Švęsdami Sekmines dažnai užmirštame seną tiesą, kad Kristaus bažnyčia iš Dvasios gimusi. Dvasia yra jos gyvybės šaltinis. Kas žmogui yra siela, tas bažnyčiai Šventoji Dvasia. Pačios sielos nematome, bet pažįstame jos veikimą iš kūnišku pasireiškimu, taip ir Šv. Dvasią jaučiame iš jos veikimo. Kur Dievo dvasia žmones pajudina, padidina, perima ar pripildo, čia susidaro bažnyčia.

Bet ką mes suprantame bažnyčia, kai apie ją kalbame. Mes linkę pirmiausia galvoti apie Dievo namus, paskui apie parapiją, apie atskirą tikiybines bendruomenę, kaip rytų, Romos, liuteronų bažnyčia ir t.t. Bet tai visa yra tik išoriniai dalykai. Savo viduje bažnyčia yra nematoma tikinčiųjų draugija arba bendruomenė, kurią suveda ir veikia Šv. Dvasia. Kaip didelis šios bendruomenės skaičius yra, tik vienas Dievas nežino. Bažnyčios tėvas Augustinas sako, daug kas, atrodo priklausas šiai bendruomenei, jai nepriklauso ir atvirksčiai, daug kurie atrodo jai nepriguli, yra jos nariais. Jėzus pats šią tiesą patvirtino: "Daug ateis iš rytų ir iš vakarų ir sėdės su Abraomu, Izaoku ir Jokubu dangaus karalystėje, bet karalystės vaikai bus išstumti į tolimiausią tamsybę" /Mato 8, 11/. Šv. Dvasia, kuri bažnyčioje veikia, yra tiesos ir meilės dvasia. Dievas yra amžinoji tiesa, o jos apreiškėjas yra Jėzus Kristus. "Aš esu gimęs ir į pasaulį atėjęs, kad liudyčiau apie tiesą. Kuris iš tiesos yra, tas klauso mano balso" /Jono 18, 37/. Dieviška tiesa yra glaudžiai susijusi su dieviška meile. "Dievo meilė yra išlieta į mūsų širdis, per Šventą Dvasią mums duota" /Rom. 5, 5/. Meilė yra svarbiausias pažymys krikščionies. "Iš to kiekvienas jus pažins, kad jus mano mokytiniai esate, jei jūs meilę tarp savęs turite" /Jono 13, 35/.

Bažnyčia yra gimusi iš Šventos Dvasios, tiesos ir meilės, todėl šioje dvasioje ji turi vis atsinaujinti. Ji nėra niekad užbaigta ar tobula, bet ji vis yra tapime ir augime. Ji auga ir tobulėja.

Bet kai ji nuo meilės principo nukrypsta, tada ji eina savais keliais. Ji sustingsta savo formose ir dogmose ir nepripažįsta reformų. Tiesos jieškancius ištremia. Įsiskverbia netiesa ir nemeilė. Užtenka tad tik prisiminti, kai viduramžių bažnyčia su savo inkvizicija žiauriai persekiojo mokslo vyrus, siekiančius tiesos. Jų knygas uždraudė ir naikino, o juos pačius metė į kalėjimus ar degino /Galilėjus, Giordano, Bruno/. Bet ir kitos bažnyčios darė klaidų. Todėl jai reikalinga "naujos dvasios", tai yra atsinaujinimo. Tikroji bažnyčioj vadovauja Dievo dvasia. Jos skelbimas turi išeiti iš joje esančios dvasios, kaip apaštalu skelbimas per Sekmines. Jos veikimas neturi būti siauras. Dvasia visus jungia, o neskaldo. Vaidai, pavydai, kerštai, nesantikos ir žemumai bažnyčioje neturi vietos. O jei mus užpuola silpnumai, melskime su Psalmistu: "Sutverk manyje, Dieve, gryną širdį ir duok man naują gryną Dvasią. Neatmesk mane nuo savo veido ir neatimk nuo manęs savo Šventąją Dvasią. Palinksmink manę savo pagalba ir linksma Dvasia teišlaiko mane" /Psalm. 51, 12-14/.

Iš Šv. Dvasios paramos gyvena bažnyčia. Ji apšviečia, pavadina, surenka ir išlaiko savo narius. Ir nors bažnyčia kai kada yra silpna, bet ji išsilaiko ir vėl kelias, nes ji ne žmoniu, bet Dievo statyta ir pagrįsta. "Taigi ir jūs jau nebesate svečiai ir atėjūnai, jūs esate piliečiai drauge su svetimaisiais ir Dievo įnamiai, statyti ant apaštalu ir pranašų pamato, pačiam Jėzui Kristui esant vyriausiu kertiniu akmenimi. Kiekvienas ant jo pastatytas rūmas auga į Šventąją Bažnyčią Viešpatyje. Ant jo ir jūs esate drauge statomi, kad būtumėte Dievo būstas Dvasioje /Efez. 2, 19-22/.

Šventoji Dvasia, eikš pas mus,
 Gyvent pas mus renk sau namus
 Ak, eikš širdžių šviesybė.
 Dangaus šviesa mums užtekėk
 Ir mūsų širdyse spindėk
 Ištremk nakties tamsybę,
 Saulę, laimę
 Ir gyvybę su stiprybe tu mums duosi
 Ir mus meldžiantis paguosi.

X-X-X-X-X-X-X-X

O Dieve Šventas ir teisingas,
 Kuris valdai visas tautas,
 Būk mūsų tautai maloningas,
 Ją laimink per kartų kartas.
 Globok Tėvynę nuo pavojų,
 Lemk ramų, skaistų jai rytojų.

Tavim, Galybių Dieve, remias
 Stropus artojas žemdirbys,
 Tavy stiprybės dvasiai semias
 Sargus budėtojas karys.
 Įkvėpk visiems mums gera viltį,
 Padėk Lietuvių Tautai kilti.

O Dieve, Tėve Gailestingas,
 Kurio galybė ir valdžia,
 Išgirsk Tautos maldas širdingas:
 Prikelk gi mūsų Lietuvą,
 Iš svetimos valdžios vaduoki
 Laiminga laisve vainikuoki.

Pats JĖZUS

ANDREAS MURRAY
(Vertė K. D-tis)

Tėsinys iš Nr. 25/26

Šiandien gavau laiską, kuriame man rašo, kiek daug paguodos ir jėgos jis pasisėmęs iš to mažo posmelio savo bėdose ir sunkumuose. Tai gražu, bet kaip šitą taiką išsaugoti? Viešpaties artybė ją atnešė. Kai audra grąsino mokytiniams sumaikinimu, tai Viešpaties artybė nuramino jų širdis.

Jūs krikščionys, ar norite taikos ir ramybės? - Tada turite "patį Jėzų" turėti. Tu kalbi apie apvalymą ir pašventinimą, tu kalbi apie išganymą, apie nuodėmę. Ačiu Dievui, pašventinimas ir išganymas yra, kai tik gyvasis Jėzus ateina ir tau jėgos dovanoja. Ateina prisikėlusysis, dieviškai viešpataujantis Kristus ir duoda mums savo išganymo jėgą. Tai ir yra apvalymo bei jėgos paslaptis. Per ką daugybė gauna jėgą (Kraft)? Per džiaugsmą pačiu Viešpatimi, kuris jos tvirtumas yra. Jei į Emmausą keliaujantieji mokytiniai būtų su savo degančiomis širdimis ėję pas likusius, tai jie būtų galėję jiems nuostabių dalykų apie vieną vyrą papasakoti, kuris jiems Šventą Raštą išaiškino, bet jie nebūtų galėję sakyti: "Mes matėme Jėzų". Jie galėjo sakyti maždaug šitaip: "Jėzus gyvas, tai tiesa", bet toks pasakymas nebūtų kitus patenkinęs. Jie negalėjo štai ko pasakyti: "Mes matėme jį patį, jis apsiereiškė mums pats".

Mes visi džiaugiamės, galėdami Viešpačiui dirbti, bet visoje Kristaus Bažnyčioje nusiskundžiama (pradedant pamokslininku ant sakyklos ir baigiant mažiausiai tikinčiu), kad trūksta džiaugsmo, energijos ir palaimos. Tai sukelia mummyse norą sužinoti jėgos paslaptį: Išganytojas ateina, tampa mūsų mokytoju ir kalba į mus. Kas Jėzų savyje turi ir kiekvieną žingsnį žengia su mintimi, kad Jėzus liepia jam eiti ir jam padeda, tas bus gyvas, džiaugsmingas liudininkas. Jo liudijimas gali ir kitiems pagelbėti, taip kad jie pradės suprasti: "Dabar aš pastebiu savo klaidą; žodi, palaimą ir, taip maniau, gyvenimą jau turįs, bet "pats Jėzus" dar negyveno mano širdyje".

Gal klausai dabar, mano brole, kaip aš galiu tai atsiekti? Žmogus negali šitos paslapties suprasti, Jėzus ją pasilaikė sau. Tai įvyksta per Šventąją Dvasią.

Prisikėlusysis Kristus išėngė į naują gyvenimą. Jo gyvenimas po prisikėlimo visiškai skiriasi nuo to, kuris buvo prieš mirtį. Mes skaitome: "Ir jie atpažino jį". Jis apsiereiškė jiems ir po to pranyko. Nors šitas Kristaus pasirodymas buvo svarbus, bet jis praėjo per vieną akimirką. Jis buvo dėl to taip labai svarbus, kad nuo dabar Kristus nenorėjo būti pagal kūną atpažįstamas. Nuo tada jis yra Dvasios galioje, kuri dangų pripildo; ta Dvasia turi ir mūsų širdis pripildyti.

Ačiu Dievui, Kristus gali per Šventosios Dvasios galią kiekvienam iš mūsų apsierekšti, bet tai palieka paslaptingas dalykas tarp Kristaus ir tavęs, mielas brole. Tegul tau būna pasakyta: "Jų akys tapo atvertos ir jie atpažino jį"; tikėk tvirtai - tas pasakymas ir tau parašytas.

Tu sakai, as pergyvenau visus tris momentus; liūdnoš šir-
/Pabaiga 64 psl./

TIKĖJIMAS - JAUNATVĖS DŽIAUGSMAS

Tikras, krikščioniškai evangeliškas tikėjimas iš pat pradžių buvo pilnas saulėto optimizmo, kupinas jaunatvės džiaugsmo. Tokiu jis pasilieka ir šiandieną, nežiūrint šių laikų pasaulio dorinio puolimo, neatsižvelgiant į tas visas baisias audras, kurios grumoją krikščioniškam tikėjimui, o kartu ir visai, amžiais kurtai, žmonijos kultūrai. Šv. Rašte randame daug vietų, kur raginama dvasioje būti visuomet nudžiugusiam, linksmam. Šis krikščioniška džiaugsmas, kuris atitinka jaunatvės džiaugsmą, suprato apaštalas Povilas, kaip džiaugsmą Viešpatyje, kurio išdavos yra: didvyriškas pasiaukojimas, nenusigalima meilė artimui bei tvirtas pasitikėjimas Dievu.

Pilnas tikėjimo vilties džiaugsmas, paremtas Kristaus amžinųjų tiesų mokslu, yra lyg tas skaidrios, grynios sielos veidrodis, kuriame atsispindi visa žmogaus esmė bei jo paskirtis.

Ypač jaunatvės religiniame gyvenime negalima iš akių išleisti džiaugsmo, kuris yra gyvumo pažymys. Džiaugsmas ir viltis - tai gyvosios, jaunatvę gaivinančios, saulės spindulys, kuris teikia jėgos bei ištvermės visiems didiesiems jaunatvės užsimojimams bei darbams. Bet deja, mūsų kasdieniniame gyvenime mes pastebime ir matome ne džiaugsmo, bet liūderio reiškinius pasaulyje. Šių dienų žmogus savo daugumoje yra nusivylęs laimės jėškotojas. Jieško jis laimės gamtos jėgų apvaldyme, ir nerado; norėjo laimingas būti prisigrobstęs gėrybių - ir apsiavylė. Gi apsiavylimas ir baimė dėl neaiškios ateities ar tik nebus ryškiausi bruožai šių dienų sumaterialėjusio žmogaus gyvenime? Nusivylimas pasekmėje kilo sumaterialėjusio žmogaus sieloje liūdesys, kurio prislėgtas jis dejuoja, skundžiasi visais ir prieš visus, nepatenkintas yra kaip savimi, taip ir kitais. Pesimizmas, kaip kokie niūrūs debesys, laiko apgaubę didesnę dalį žmonijos dvasinio gyvenimo.

Kyla klausimas, kas kaltas, kad šiandien nepalyginamai daugiau pesimizmo, kaip optimizmo; nuliūdimo, kaip džiaugsmo; kad vietoj džiaugsmingų garsų skamba gilaus nusiminimo širdį veriantieji balsai? Tai yra daugiausia dėlto, kad žmogus savo prigimtimi yra linkęs į tą džiaugsmą bei tas gerybes, kurios jo materialinius troškimus patenkina. Bet šitoks džiaugsmas, būdamas laikino pobūdžio, negali pagydyti žmogaus sielos žaizdų, kurios yra pastovaus pobūdžio. Čia gali padėti dvasios bei sielos sveikatą gražinti ir dvasinės kūrybos gaivalingumą atgaivinti tik tikras bei gyvas tikėjimas į Kristų, tik džiaugsmas Viešpatyje /Pyl. 4,4/. O šitoks džiaugsmas ir yra tas tikrasis jaunatvės gyvenimo pasididžiavimas, kuris yra reikalingas kiekvienam, norinčiam savo gyvenime tobulėti ir siekti savo dvasios bei kūno susiklausymo. Todėl yra klaidinga manyti, kaip kai kurios sekotos stengiasi tai įrodyti, kad doram bei šventam krikščioniško jaunimo gyvenimui daugiau tinka susimasčiusi išraiška ir prislėgtas žvilgsnis. "Nieko taip labai nebijau, kaip kad pastebiu, kad mūsų jaunimas praranda tikrą širdies džiaugsmą" - sako vienas žymus pedagogas. Jauna siela, jėškodama tikėjime artėjimo į Visatos Tvėrėją - Dievą ir per religinę praktiką, ypač malda ir Šv. Rašto skaitymu, stengdamosi savyje tą tikėjimą ugdyti, turi būtinau jausti ir pergyventi savo vidujiniame "aš" ir tą malonų, paslaptinę džiaugsmą, kuri šv. Augustinas vadina skambančia ir iškalbinga tiesos tyła. Gi šita tiesos tyła atvejų atvejais labai iškalbingai šneka į jaunimo sąžinę bei širdį ir teikia jam džiaugsmą bei viltį, kuriant būsima savo jauno gyvenimo ateitį. Jaunimas be religinio tikėjimo į Visatą - Dievą, tai tik instinktyvus, kartais labai audringas bei įvairių revoliucinių, viską griaušančių, idėjų pilnas maištininkas, kuris sten-

glasi tik savo materialine pusę bei fizinę egzistenciją tobulinti bei palaikyti. Tai, Nietschės žodžiais tariant, tas būsimas Antžmogis, kuris per kitų lavonus ir kraują, stengiasi sukurti sau geresnę ateitį. Toks jaunimas neturi savyje to tikro jaunatvės džiaugsmo, o jo visa viltis ribojasi tik šios žemybės materialine laime, gi kai toks jaunimas, laiko srovės nešamas į ateitį, tampa senimu, ir artinasi prie amžinatvės ribos, tai tokiame senime viešpatauja ne paslaptin-gas malonus džiaugsmas amžinąja sielos laime bei dangaus karalija, bet didžiausia neviltis ir pilna to žodžio prasme, dvasios chaosas. Tada vieni reikalauja daugiau šviesos, kurios jie, nors šiaip ir labai būdami apšviesti, savo kūniškomis akimis šiame žemiskame gyvenime neistengė pamatyti; kiti gi apgaili savo praeitį ir maldauja Golgatos kalvoje anam žmogžudžiui suteiktos Kristaus malonės...; tretii neviltes, baimės bei išgąščio apimti, dažnai nustoja sąmonės ir taip, dvasinės depseracijos sloginami, žengia drebančiais žvilgsniais į amžinatvę, į tą... nežinomą ateitį, kur jo laukia, Metterlinko žodžiais tariant, ta Nekviestoji Viešnia su savo šalta skraiste ...

Taigi mielas jaunime, stengkis, kad tavo heliotropiškas jaunatvės žiedas, tavo jauna siela, visuomet būtų tikėjimo džiaugsmo ir vilties, šių jaunatvę gaivinančių atmosferų įtakoje, tad ir senatvės sulaukęs nenustosi vilties į palaimintą amžinybę ir nepertraukiančio džiaugsmo joje.

Ilga patirtis gyvenimo šimtmečių eigoje rodo, kad kiekvienas negyvas, sustingęs dogmatizmas jaunatvės organizmo nevirškinamas. Jeigu gi betkokią mokslo šaką ar užsiėmimą perima džiaugsmo saulės šviesa, tai tas dalykas tuoj vaisingiausiai sunaudojamas. Gi apskritai imant, religija, tikėjimas ir Kristaus mokslo amžinosios tiesos teikia kilnų džiaugsmo visoms jaunatvės idėjoms, jos užsimojimams bei darbams.

Džiugi nuotaika, džiaugsmu perimtas ūpas ir siekinati dvasinio tobulėjimo savijauta bei tikėjimas į amžinąsias krikščionybės bei dorovės (etikos) mokslo tiesas turi begalinės vertės jaunatvės ir dvasinio bei fizinio brendimo laikotarpyje. Viso to reikalingumą galima trumpai palyginti su būtinu druskos reikalingumu valgyje ir apskritai, žmogaus organizmui. Be prieskonio nėra skonio, be skonio nėra noro valgyti, o be valgio silpnėja visas organizmas ir pagaliau ... miršta.

Žinomas šv. Pilypo Nerijaus posakis: "Tik linksmi būdami negalės nusidėti", nėra šiuo atveju didelis perdėjimas, bet realus jaunatvės prasmingo gyvenimo pagrindas. Ten, kur slopinama gražaus džiaugsmo iniciatyva, kur stengiamasi vien tik meditacijomis paveikti jaunimą, ten jaunuomenės auklėjime būna labai didelių defektų bei spragų. Yra daug mokyklų, kur labai gražiai išpuoštos salės, klases, dabina gėlės bei gražūs paveikslai. Tačiau jei čia nebus duota giedraus jaunystės džiaugsmo, tai darbe prasmingos pažangos nebus.

Taigi džiaugsmas yra naturalus jaunatvės reiškinys ir jos gyvenimo pasididžiavimas. O šito giedraus, krikščioniško, viltimi bei tikėjimu paremto džiaugsmo šaltinis, yra gyvas religinis gyvenimas ir Kristaus mokslo tiesų taikymas bei panaudojimas praktiškai. Gi jei šis religinis gyvenimas stengiamasi tik į siaurus vienokios ar rūšies ar krypties rėmus įtalpinti, tada jis pradeda blankti, o jaunatvė nenugalimai trokšdama džiaugsmo, pradeda jo jieškoti ten, kur jo ištikrųjų nėra, kur tėra sielos bei dvasios gyvenimui nuodingi mirties pradai. Tada jaunatvės tikėjimas ima merdėti, nusivilia ir gęsta. Dėlto yra labai ir labai reikalinga stengtis jaunatvėje gyventi gyvų religiniu gyvenimu, kurio pakankami duoda krikščionybė, nes tik tada mūsų širdyse visuomet švies saulė ir viešpataus tikras jaunatvės entuziasmas, tyras jaunatvės džiaugsmas. Ir šitas džiaugsmas nebus tada perdėtai plačių užsimojimų arba kupinas fantastiškų

/Tęsinys iš Nr. 25/26/

Kur Dievas mums apsireiškė?

"Dangus pasakoja apie Dievo garbę ir tvirtybę byloja apie jo rankų darbus. Diena dienai pasakoja ir naktis nakčiai praneša. Nėra nei liežuvio, nei kalbos, kur nebūtų girdimas ju balsas".

/Psal. 19, 2-4/

Šitas "Dievo apsireiškimas gamtoje" daugiausia prisimename, kai kalbama apie Dievo apsireiškimą. Tai suprantama. Bet saugokimės nuo nesusipratimų. Ar "gamtiskasis išpažinimas", kurį katalikybė ir racionalizmas taip mielai pabrėžia, nėra labai abejingas dalykas? Kaip paslaptinga viskas, ką mums pojūtis sako! "Tikėjimu suprantame, kad pasaulis sutvarkytas Dievo Žodžiu, taip kad iš neregimų pasidarė regimi dalykai" /Žyd. 11,3/. Pojūtis mato ne vien reikšmingiausias kūrybos puses, bet taip pat ir išgasties bei mirties klaikumo bedugnės. Šalia sutvėrimo džiūgavimo pastebime ir jo dejavimą. Nematomojo kūrėjo "amžinoji galybė ir dievytė" berods suprantama visiems, kurie jo kūrinį apmąsto, "taip kad jie neišteisinami" /Rom. 1,20/. Vienok kas Dievas yra, kaip jis į mus veikia ir ko jis iš mūsų reikalauja, tokiu būdu mes nesuprasime. Ta mes suprasime vien tik per tai, kad "apsireiškimui be kalbos, be žodžių" sekė aiškus žodžio apsireiškimas su labai girdimu balsu"; Dievo Žodis yra gyvas, sėkmingas ir aštresnis už visokią dvasišką kalaviją, siekias iki atskyrimo sielos ir dvasios, taip pat sunėrimų ir smegenų, ir yra širdies minčių ir sumanymų teisėjas" /Žyd. 4, 12/. Taip Dievas pasirodo kaip mūsų tėvas, kad jis per savo aiškų žodį su mumis santykiauja ir mus per tai pašaukė asmeniškai bendrystei su juo.

.....
 svajonių, bet laikysis dieviškų ir žmoniškų tiesos pradų, ir bus ta gerąja Dvasia bei akstinu, kuri palengvina siekti žemiškos laimės bei dangiškos palaimos.

Kun. P. Šimukėnas

Kur išgirstame Dievo Žodį?

"Dievas daug kartų ir įvairiu būdu kalbėjęs kitados tėvams per pranašus, paskiausiai, šiomis dienomis kalbėjo mums per sūnų, kuri pastatė visų dalykų tėvonių" /Žyd. 1, 1-2/. Dievas būtų galėjęs ir kitaip su mumis kalbėtis, bet kadangi jam taip, o ne kitaip patiko; dėkingai priimsime, kad jis taip tėviškai su mumis elgiasi.

Dokumentas, kuris apie šį Dievo kalbėjimą liudyja ir jį toliau teikia, yra Biblija. Sename Testamente vyrauja tas, kad Dievas per įstatymus ir pranašus kalbėjęs yra. Naujame Testamente - kad Dievas per Jėzų Kristų kalba. Jis yra įkūnytas Dievo Žodis mumyse. Bet jau Senasis Testamentas aiškiai nurodo į Dievo apsireiškimą savo sūnuje, Izraelio ir pasaulio Mesije. Dėl to visa Biblija yra Evangelija, tai reiškia gera naujiena. Ir teismo pamokslas, praneštas Šventame Rašte, "nenori tikinčiųjų mirties, bet kad jis nuo savo elgesio atsikreiptų ir gyvas liktų" /Ezek. 18, 23/.

Biblija neduoda jokių nurodymų kokios nors įstatymų knygos prasmėje, kuri, sutvarkyta paragrafais kiekvienam galimam atsitikimui, turi tam tikrus patvarkymus. Biblija mums apreiškia Dievo didingumą ir mūsų nuodėmių skurdą, kartu bet ir Dievo mielaširdingumą ir mūsų padėkos pareigą, kuri taip suprantama, kad mes daugiau ne sau gyvename, bet tam, kuris už mus miręs ir prisikėlęs yra. Ir tą viską Biblija mums dovanoja ne mokymo knygos pavidale, bet kaip istorijos knyga, kuri apie tai liudyja, kad Dievas mums darė ir dar darys.

Tiems, kurie mano, Dievą jau pažįsta ir berods žina, kas gera yra, Biblija nieko negali duoti. Bet tiems, kurie Dievo šaukiasi ir sąžines sunkume klausia: "Ka gi turiu daryti?" tiems apsireiškia per Šventąją Dvasią skaitant Bibliją Dievo gyvasis žodis.

4. Ar Dievas neapsireiškia ir bažnyčios tradicijoje?

Romos katalikų bažnyčia pabrėžia, kad Dievo apsireiškimas esąs kaip Šventame Rašte, taip ir žodinėj tradicijoje. Ji tiki, kad tuomi esanti daug pažengus pirmyn už evangelikų bažnyčią, kuri berods į pagrįstas bažnytines tradicijas atkreipia dėmesį, bet kaip autoritetinį pagrindą tik Bibliją tepripažįsta. "Tiktai Bibliją?" Ar tas "tiktai" čia vietoje? Kas Bibliją pažįsta ir pagal ją gyvena, tas kitaip spręs. Tas žino, kad ji mums viską skelbia, kas mūsų išganymui reikalinga. Gyvasis Dievas sukūrė ne koki nors šviesų, kada jis apaštalam ir pranašams savo žodį įkvėpė. Tikrai Jėzus Kristus yra dar daug kalbėjęs ir daręs, kas raštuose neužrašyta /Jono 20,30 ir 21,25/. Todėl ankstybojoj parapijoj žodiska tradicija buvo daug kur turtingesnė už tą, kurią mes turime Naujojo Testamento raštuose. Tačiau pagal turinį apaštališkas skelbimas buvo visada toks, koki bažnyčios Viešpats N. Testamente davęs yra. Dėl to ir mūsų tikėjimo gyvenimas nieko nenustoja, jei mes aną žodinę tradiciją, kuri berods jau seniai atgyventa, nepažįstame. "Kiekvienas Dievo įkvėptas raštas yra naudingas mokyti, sudrausti, pataisyti, auklėti teisybėje, kad Dievo žmogus būtų tobulas, tinkamas kiekvienam geram darbui" /2. Timot. 3,16 ir 17/.

Todėl Šventam Raštui nereikia jokių papildomų tomų. Be abejo imponuoja daugybė bažnytinių tradicijų, kurias Romos bažnyčia mano galinti valdyti kaip paveldėjamą nesuskaitomų sinodų ir bažnytinių susirinkimų, bažnyčios tėvų ir popiežių, kurių skaičių ji dar nuolat padidina. Plačios upės veikimas daug galingesnis už šaltinio veikimą. Bet jeigu bus statomas klausimas iš ko miečiau gertimėm, tai būtų greitai nuspręsta. Ir nežiūrint asmeniško skonio: gadesnis yra šaltinio vanduo, negu upės vanduo su savo nešvarumais.

Naujai įsisteigęs Liet. Ev. Jaunimo Ratelis Čikagoje

Neuštadto Liet. Ev. Sekmadienio Mokykla 1952 m.

Liubeko Liet. Ev. Sekmadienio Mokykla per 1951 m. Kalėdas

Ar Kristus nepažadėjo savo Bažnyčiai Šventąją Dvasią, kuri ją į visas tiesas ves.

Taip liudyja N. Testamentas. Šitas pažadėjimas galioja ne vien šiai ar kitai bažnytinei organizacijai, bet Jėzaus Kristaus Bažnyčiai. Ir šita Bažnyčia tik ten randama, kur jo žodis klausomas ir rimtai priimamas. Taip Bažnyčia priėjo išvados, kad reikia pripažinti Sename ir Naujame Testamente esamus pranašų ir apaštalų raštus, kaip atsveriančius Dievo apsiareiškimo dokumentus, ir juos griežtai atskirti nuo gerų ir gražių krikščioniškos sustiprinimo bei pamokymo literatūros kurinių. Tačiau Romos katalikų bažnyčia ši senosios Bažnyčios griežtą atskyrimą taip užtrynė, kad ji net atpažinti negalima; tokiu būdu ji save pastatė į didžiausią priešingumą su pirmąsiais Bažnyčia. Vieton senosios bažnytinės tradicijos, kurioje Šventosios Dvasios veikimą ir reformatoriai pripažino, iškilė nauja tradicija, kuri uždengė Bažnyčios pagrindus. Tikrai turime būti atviri naujiems išpažinimams ir viską mėginti, kas mums skelbiama. Tačiau negalima, remiantis Šventa Dvasia, priimti tokius mokslus ir įstatus kurie priešingi Šv. Rašto liudijimui. Tikros tradicijos nenukryps nė per pirštą nuo to "ką gavę esame". /1. Kor. 11, 23 ir 15, 3/.

Be to, Romos katalikų bažnyčia pati gerai suprato, koks įtempimas yra tarp jos tradicijos ir Biblijos. Šiaip nebūtų ji šimtmečius viską dariusi, kad tikintiesiems apsunkinus ir laikotarpiais net visiškai uždraudus asmenišką susigijvenimą su Biblija. Mes prisimename Romos atsakymą į prancūzų kunigo Paschasius Quesnel puikius sakinius: "Švento Rašto skaitymas yra visiems. Sekmadienis turi būti krikščionių švenčiamas skaitant gero turinio knygas ir visų pirma Šventą Raštą. Yra peiktina krikščionių sulaikyti nuo tokio skaitymo. Krikščionims Švento Rašto ir ypatingai Evangelijų uždrausti reišia, šviesos vaikams draustą šviesos naudojimą ir atsiekti, kad jie tam tikrą rūšį ekskomunikacijos kentėtų". Šie ir panašūs sakiniai buvo 1713 metais popiežiaus Klemenso XI išakmiai prakeikti. Popiežius Pijus IX dar pavadinė evangeliskas Bibliju draugijas maru. Kaip karalius Jojakimas, sudeginęs Jeremijo raštų ritinį, negalėjo Dievo Žodį nutildyti /Jerem. 36/, juo labiau negalėjo visų laikų Romos inkvizicija, kuri juk nuodugnai savo darbą atliko, Dievo Žodi bažnyčioj išnaikinti. Šiandien reiškiasi Romos katalikų bažnyčios tarpe Biblijos judėjimas, kuris primena geriausius senosios Bažnyčios Biblijos džiaugsmo laikus. Dėl to galima tik džiaugtis.

Mielai paminėtina, kad Romos bažnyčia aiškina, jog ji vien tik iš meilės Biblijai išleidusi jos draudimus, kad liaudį neprileidus prie klaidingo aiškinimo. Vyskūpas Besson pavyzdžiui sako: "Priemonės prieš Valdensų Biblijas buvo mažiau joms taikomos, kaip, tiksliau pasakius, jų skaitytojams". Lyg kad Šventoji Dvasia paprastus Biblijos skaitytojus negalėtų taip pat gerai apšviesti kaip ir "Šventąjo Rašto žinovus". Lyg kad bažnyčios susirinkimai ir popiežiai Šventą Raštą visada teisingai ir tikrai išaiškinę būtų. Vis dėlto savavališkas aiškinimas iš bažnytinių autoritetų pusės, kurie visa bažnytinė ir pasaulinė galia aprūpinti, yra daug pavojingesnis, negu paprasto žmogaus.

Visoj linijoj nuolat reikalinga rimtų pastangų, kad tikrai supratus Biblijoj apreiškta Dievo Žodį, nes šiaip tapsime mūsų pačių minčių aukomis. Juk ir pats velnias mėgsta su pasitenkinimu remtis Biblijos žodžiais, ką jau ir Jėzaus gundymo istorija rodo. Bažnyčia savo mokymu turėtų visomis jai prieinamomis priemonėmis pasistengti raštą tikrai aiškinti, o nepasirodyti kaip mokslo autoritetas. Neklaidingas yra tik Šventos Dvasios mokymas. Bet tas nepriklauso jokiai bažnytinei įstaigai, nei pavieniui krikščioniui. Todėl Kristus meldžia Dievą už savo mokytojus: "Pašventink juos tiesoje. Tavo Žodis

PASAULIO LIUTERONŲ SAJUNGOS PILNATEISIS SUVAŽIAVIMAS HANNOVEREYJE

Nuo liepos 25 d. iki rugpiūčio 3d.

Negalima per-mažai įvertinti tą įvyki, kad viso pasaulio liuteronai 1952 m. susivažiuos Hannoveryje. Juk tai pirmas atsitikimas, kad Vokietijoje įvyks toks ekumeninis suvažiavimas, nežiūrint, kad Liuteronų Pasaulio Konventas 1923 m. Eisenache įsikūrė. Plačiojo pasaulio brolių pageidavime susitikti Vokietijoje, matomas gražus ženklas, kuris ypatingu būdu parėžia, kad reformacijos tėviške dar vertinama, kad liuteriškoji bažnyčia pasaulyje neįmanoma be Liuterio krašto; ir vėl antraip, Liuterio kraštas su savo bažnyčia turi būti gyvame junginyje su tais visais broliais, kurie žino esą pašaukti pas Jėzų Kristų pagal reformatoriaus būdą.

Jau suvažiavimo tema "Gyvasis žodis atsakingoj bažnyčioj" labai aiškiai rodo, kad tai bus teologinis suvažiavimas. Berods bus tarša ir įvairiais praktiškais klausimais ir tikimasi, kad bus padaryti tam tikri nutarimai, kad teikus pagalbą bėdoj esantiems liuteronams visame pasaulyje.

Kaip vyks dabar tas pats suvažiavimas? Pirmoj eilėj eina pilnaties susirinkimas. Šio susirinkimo dalyviais bus 250 įvairių bažnyčių /esančių sąjungos nariais/ galioti atstovai ir tiek pat jų pavaduotojų. Lietuvių Evangelikų Liuteronų Tremties Bažnyčia, kuri yra narys Pasaulio Liuteronų Sąjungos, siūnia vieną atstovą ir vieną pavaduotoją. Prie šių 500 dalyvių prisideda oficialūs lankytojai, kurie susideda iš garbės svečių ir oficialių lankytojų, pakviestų atskirų bažnyčių /sąjungos narių/. Mūsų tremties bažnyčia siūnia 2 oficialius lankytojus. Iš ne sąjungos nariais esančių liuteroniškų bažnyčių laukiama ir apie 250 dalyvių, taip pat laukiama atstovų ir iš Liuteronų Sąjungai artimų ar giminingų organizacijų. Tokiu būdu pilnaties susirinkimas turės apie 1500 dalyvių. Pilnaties susirinkimas susi-

rinks paprastai prieš piet. Jis turės tvarkyti įvairius organizacinius klausimus, pavyzdžiui prezidento ir generalinio sekretoriaus rinkimai, priėmimas pranešimų iš didžiųjų darbo sričių ir t.t. Pats teologinis smulkus darbas vyks taip vadinamose sekcijose, kurių yra 6. Šalia pilnaties susirinkimo su sekcijų darbais yra numatytas didelis jaunimo suvažiavimas, kuris spręs savo reikalus savistoviai. Šiame suvažiavime laukiama apie 2000 jaunuolių iš viso pasaulio.

Lygiagrečiai pilnaties susirinkimui ir jaunimo suvažiavimui tuo pačiu metu įvyks dar vienas parengimas, tai liuteroniškoji sąvaitė. Jos surengimas yra reikalingas vokiečių nacionalinio komiteto. Savo turiniu ji glaudžiai jungiasi su pilnaties susirinkimu. Šalia didelių paskaitų, bus daug progų bendriems išsikalbėjimams. Be to, bus įvairių literatūros, bažnytinės muzikos ir filmų parengimų, vaidinimų, parodų ir t.t.

Pasaulio Liuteronų Sąjungos didžiojo suvažiavimo atidarymas įvyks iškilmingomis pamaldomis Turgaus bažnyčioje. Tai yra didžiausia bažnyčia miesto centre, kuri karo metu smarkiai nukentėjo, bet dabar jau atstatyta. Pamaldose dalyvaus nariai, atstovai, oficialūs lankytojai ir garbės svečiai. Kitiems dalyviams bus pamaldos transliuojamos į prie bažnyčios esančią didelę aikštę. Suvažiavimo metu pamaldos vyks keliomis kalbomis Hannoverio bažnyčiose. Kad įvairios tautos turėtų galimybę bendrai giedoti, yra išleistas tam tikras giesmynas vokiečių, anglų ir švedų kalbomis.

Suvažiavimo parengiamieji darbai prasidėjo jau 1950 m. rugpiūčio mėn; tai nėra lengvas darbas. Iš viso sudaryta 17 komisijų, kurios vykdo suvažiavimo paruošimą ir pravedimą. Kadangi Hannoveryje gana dažnai didelios tarptautinės parodos vyksta ir to-

PRANEŠIMAS

Vyr. Bažnytinė Taryba gavo didesnę kiekį 1905 metais spausdintu Bibliju gotišku šriftu ir didelio formato, kurios mūsų senųjų žmonių labai mėgiamos. Jų kaina Vokietijoje DM 3,- ir siunčiant paštu prisideda DM 1,- už supakavimą ir pašto išlaidas. Užsakant reikia prisiųsti DM 4,-. Siunčiant į užsienį Biblija su persiuntimu kainuoja 2 doleriai arba atitinkamos vertės kito krašto valiuta. Taip pat yra dar Bibliju lotynišku šriftu ir mažo formato. Jų kaina su persiuntimu Vokietijoje DM 3,- ir užsienyje 1,50 doleris. Yra dar nedidelis kiekis 1947 metais išleisto Tremties Giesmyno, kuris

kainuoja DM 2,-. Vaikų pamokymui gaunama Tikybos Knyga, kaina DM 2,- ir Katekizmas už DM 1,-. Pasiskaitymui apie Prūsų Lietuvos surinkimus išleista sakytojo Pėteraičio knygutė, kuri tik 50 Pf. te kainuoja. Siuntinėjimui į užsienį labai tinkamos atskiros Mato, Morkaus, Luko ir Jono Evangelijų knygutės, kurios po 30 Pf. kainuoja. Visas čia išvardintas knygas galima gauti ir užsisakyti sekančiu antrašu: Pastor A. Kėleris, /23/ Wehnen, Post Ofen über Oldenburg/Old/, Germany.

Liet. Evang. Liut. Vyr. Baž.
Taryba

D Ė M E S I O !

Jeigu kas nors iš mūsų skaitytojų Australijoje su-tiktų būti JAUNIMO RATELIO atstovu tame krašte, tai maloniai prašome apie tai pranešti JR redakcijai arba administracijai.

dėl miestas jau daug kartų didesnius žmonių skaičius priimti ir pavietoti turėjo, tai nebus persunku ir tukstančius liuteroniškų svečių priimti. Tokio plataus masto suvažiavimo pravedimui reikalinga ir nemažai lėšų. Į suvažiavimo propagavimą įjungta ne vien Vokietijos ar Europos spauda, bet viso pasaulio spauda. Dar didesnis uždavinys tenka radijai. Todėl be Pasaulio Liuteronų Sąjungos materialinių įnašų, teks vokiečių liuteronų bažnyčioms didelė dalimi lėšomis prie suvažiavimo prisidėti.

Fr. Šlenteris

x-x-x-x-x-x

SPAUDOS NAUJIENOS

Išėjo Nr. 2 "Mūsų Sparnai" žurnalo formoje. Leidinys gausiai nuotraukomis iliustruotas ir sudaro gerą išpuodį. Leidžiamas Lietuvos Evangelikų Reformatų Tremtyje. Redaguoja Eugenijus S. Gerulis, Chicago.

x-x-x-x-x-x

Amerikos Ev. Liuteronų Bažnyčių Taryba leidžia "Evangelijos Žodį", kurio jau pasirodė Nr. 7. Laikraštis nuolat tobulėja ir darosi vis įdomesnis. Metams prenumerata kainuoja \$ 1.50.

x-x-x-x-x-x

Vokietijoje greitai laiku pasirodys "Tremties Palidovas" ir Giesmynas. Pastarasis yra papildomas 1947 metais išleisto Giesmyno

x-x-x-x-x-x

JR administracijoje galima gauti JAUNIMO RATELIO išleistų "Lietuvių Evangelikų Liaudies Giesmių". Giesmės grynai lietuviškos ir sugaidomis. Kaina: Vokietijoje DM 2,-, užsienyje \$ 1.00.

ČIKAGA, Ill.

Per Velykas susirinko lietuvių evangelikų jaunimas ir įsteigė Jaunimo Ratelį. Ratelio Pirmininku išrinktas V. Albrechtas. Ratelis numato parengti mažą programą, kuria galėtų pasirodyti Toronte įvyksiančiame suvažiavime. Prie Motinos Dienos programos parengimo prisidėjo ir Jaunimo Ratelis.

Džiugu, kad Čikagoje šalia reformatų ir Ziono parapijos jaunimo pradėjo veikti ev. liut. jaunimas. JR redakcija linki Dievo palaimos naujai įsikurusiam rateliui Čikagoje ir tikisi apie jį ateityje galėsianti daugiau parašyti šio skyriaus skiltyse.

x-x-x-x-x-x

LOS ANGELES, Calif.

Redakciją pasiekė žinia, kad čia irgi neseniai įsteigė Jaunimo Ratelis. Pats ratelis kol kas dar apie save nieko nepranešė JR redakcijai. Linkime jam taip pat Dievo palaimos.

x-x-x-x-x-x

NEUŠTADTAS, Vok.

Štai Vokietijoje vėl vienas Jaunimo Ratelis užsidarė, tai tas garsusis Neuštadto ratelis. Išemigravus bemaž visiems ratelio nariams į užsienį, nebeįmanoma toliau tęsti darbą.

Dabar Vokietijoje aktyviai veikia ratelis beliko tik Dypholce. Likęs jaunimas gyvena privačiai (ne stovyklose) ir išsisklaidęs po visą vak. Vokietiją, taip kad nėra galimybės veikti rateliui.

DYPHOLCAS, Vok.

Besibaigiant seniesiems ir prasidedant naujesiems mokslo metams Lietuvių Vasario 16 Gimnazijoje, įvyko daug pasikeitimų ir Jaunimo Ratelyje. Ligšiolinis Ratelio Pirmininkas V. Aukštikalnis baigė gimnaziją ir išvyko į Bonną studijuoti.

Susirinkus visiems po Velykų atstogų naujaisiais mokslo metais vėl į Dypholcą, atsirado reikalas sutvarkyti ir Jaunimo Ratelį. Per pirmąjį ratelio suėjimą buvo pasirinkta visa ratelio vadovybė. Buvęs ratelio sekretorius padarė susirinkusiems pranešimą apie ratelio veiklą. Iš pranešimo paaiškėjo, kad ratelis yra nemažai nuveikęs ligišiōl. Kaip ypatingas nuveiktas darbas, paminėtas leidžiamas laikraštis JAUNIMO RATELIS ir jo išleisti leidiniai.

Štai naujosios Jaunimo Ratelio vadovybės sudėtis (nemaišyti su JAUNIMO RATELIO redakcinės kolegijos sudėtimi! Red.): pirmininku išrinktas Edvinas Polkis, jo pavaduotoju Adolfas Brinkis. Sekretoriumi Valteris Kiaupa ir kassininku Lydija Zandavaite. Nuo Revizijos Komisijos rinkimo atsisakyta.

Naujoji vadovybė padarė jau kelis ratelio suėjimus. Pirmas suėjimas truputi šlubavo, bet sekantieji jau sklandžiai praeina.

Padidėjo ir ratelio narių skaičius, nes atvyko daug naujų mokinių į gimnaziją. Gana dažnai padalinamas ratelis į dvi grupes.

P. mok. Jurkaitis mums irgi labai daug padeda, nors dėl laiko stokos nevisuomet gali dalyvauti suėjimuose.

Dypholco Jaunimo Ratelis

PASAULIO BAŽNYČIŲ KONFERENCIJA 1953 metais AMERIKOJE

Paskutinioji Pasaulio Bažnyčių konferencija įvyko Amsterdame 1948 metais. Sekancioji šaukiama 1953 metais Amerikoje, Evenstone, Ill. Jau nustatytas oficialus delegatų skaičius, būtent, 595 iš 158 protestantų ir ortodoksų bažnyčių iš 43 tautų, kurios priklauso Pasaulio Bažnyčių Tarybai. Nepriklauso Romos katalikų ir Mis-souri "Sen. liuteronų" bažnyčios.

Iš evang. liuteronų bažnyčių dalyvaus 93 delegatai iš 20 tautų. Iš jų 22 atstovai iš Amerikos, 54 iš Europos, jų tarpe ir iš Pabal-tijo tautų, 16 iš P. Amerikos, iš Indijos, Afrikos ir Indonėzijos. Ev. liuteronai ir ev. reformatai turės didžiausias delegacijas, abi po 93 delegatus. Konferencijos tema bus: "Nukryžiuotasis ir prikeltasis Viešpats - pasaulio viltis".

(N.L.C.)

x-x-x-x-x-x

KINIJA

Pagal Hongkonge esančių misijū spėjimus, dabar komunistinėje Kinijoje nesą net 100 narių, priklausančių užsienio protestantiškoms misijū draugijoms. 1949 metais jų buvo dar 3000. Likusiu Kinijoje Romos katalikų misijonierių skaičius siekias dar 1600. Nedaug protestantų misijonierių buvo iš krašto išvaryti; dauguma pasitrauke iš Kinijos dėl to, kad jie arba negalėjo toliau tęsti savo darbą, arba ilgiau pasilikdami būtų apsunkinę kiniečių krikščionių padėtį. Didelė dalis misijonierių yra kalėjimuose arba ne-

gali išeiti iš savo namo. Visiškos judėjimo laisvės neturi nė vienas misijonierius.

x-x-x-x-x-x

ISLAMAS

Šiais metais Ciuriche įvyko Europoje veikiančių mahometonų Ahmadiyya-misijonierių konferencija, kurios psitarimu tema buvo "Europos dvasinis paėmimas" (užkariavimas Red.). Vieno misijonieriaus pranešime, skirto spaudai, sakoma tarp kitko: "Nežiūrint kas atsitinka kokiame žemės krašte, ar tai būtų krizė atsilikusiose tautose, ar tai būtų mirties taškas didžiųjų valstybių psitarimuose, visur mes matome paruošimą palankios dirvos visuotinam Islamo priėmimui". Viena konferencijos nutarime randame šitoki sakinį: "Bešikeičiančios pasaulio aplinkybės pakankamai aiškiai rodo, kad pasaulis pamažu vedamas prie Islamo."

x-x-x-x-x-x

AMERIKA

70 000 parapijų Amerikoje reguliariai naudoja filmas savo bažnytiniame darbe. Šiuo metu 25 Amerikos filmų produkcijos firmos yra užsiėmusios bažnytiniu filmų sukimu.

x-x-x-x-x-x

MASKVA

Maskvos patriarchatas Alexej paskyrė Lambergo rusų-ortodoksų

arkivyskupą Tautinės Lenkų Bažnyčios vyriausia galva. Arkivyskūpas (pavardė Makari) yra Rusijos pilietis. Jau antru kartu paskirtas rusas vadovauti užsienio ortodoksų bažnyčiai. Neseniai prieš tai tas pats Maskvos patriarchatas paskyrė vieną sovietų pilietį ortodoksų bažnyčiai Čekoslovakijoje.

X-X-X-X-X-X

EV. ŽODIS PAVERGTAI TĖVYNEI

Kalėdų ir kentėjimo laikui, kovo 30 d. ir Velykoms balandžio mėn. 13 d. per "Amerikos Balsą" buvo perduodami pritaikinti kun. A. Trakio ir kun. M. Preikšaičio pamokslai broliams ir seserims tėvynėje.

X-X-X-X-X-X

VĖNENAS, Vokietija

Sekmadienį, kovo 16 d. Vėneno

stovyklos lietuvius liuteronus ap lankė Pasaulio Bažnyčių Tarybos atstovas kunigas Graabeck/danas/ ir laikė pamaldų sakė pamokslą vokiečių kalboj. Taip pat mus netikėtai aplankęs kun. P. Šimukėnas iš Vysbadeno atliko pamaldų liturgija. Parapija yra dėkinga abiem svečiam už jų atsilankymą. 1950 metais parapija turėjo 320 narių. Metų bėgyje parapijiečių sudėtis daug kartų keitėsi. Atsikėlė naujų iš kitų stovyklų, o kiti išemigravo. Dabar yra dar apie 160 parapijiečių.

X-X-X-X-X-X

EUTINAS, Vokietija

Š. m. gegužės mėn. 2 d. Eutino miesto ligoninėje mirė prieš 8 dienas sunkiai autobuso sužeistas parapijietis Jurgis Dikšaitis. Velionis buvo kilęs iš Lietuvos, Jurbarko parapijos. Palaidotas Eutino kapinėse.

Redakcijos paštas

SVEIKINAME MŪSŲ MIELUS SKAITYTOJUS SEKMINIŲ ŠVENČIŲ PROGA

IR LINKIME JIEMS TIKROS DIEVO PALAIMOS.

Redakcija

X-X-X-X-X-X-X-X

Daugelis JAUNIMO RAPELIO skaitytoju ir bendradarbių parašo įvairiais klausimais laiškus, į kuriuos redaktorius, turėdamas mažai laiko, negali greit atsakyti. Prašome skaitytojus suprasti redaktoriaus padėtį.

Dar norėtume kreiptis į JR bendradarbius. Mieli Bendradarbiai, jeigu į Jūsų laiškus irgi kartais negreit atsakoma, tai tas dar nereiškia, kad redakcija nenori ryšį su Jumis palaikyti. Kad ir kiek vėliau, redaktorius atsakys į Jūsų laiškus, tai dėl to prašome nenustoti bendradarbiavus laikraštyje.

X-X-X-X-X-X-X-X

JAUNIMO RAPELIO atstovybės:

Amerikoje: Mr. P. Jasiukonis, 1417 So. Catalina str. LOS ANGELES 6, Calif.

Anglijoje: Mr. E. Gložaitis, 141 New Hampton Rd. West, WOLVERHAMPTON Staffs.

Tuose kraštuose gyvena skaitytojai prašomi visais laikraščio reikalais kreiptis į minėtus atstovus.

5764

Abs.:
Kasparas Dikšaitis
(Jaunimo Ratelis)
/23/ DIEPHOLZ
Lager am Flugplatz, Bl.6/19E
West Germany

.....
.....
.....
.....
.....

Paper and printing for this circular has been provided by the Lutheran World Federation as a remembrance from Lutheran Churches throughout the World

Popierius šiam leidiniui duotas Pasaulio Liuteronų Sąjungos, kaip sveikinimas iš Pasaulio Liuteronų Bažnyčių.

Redaguoja: Kasparas Dikšaitis
